

Fredsven. Det, man havde for i den tusfte Rigsdag, var netop en Ytring af, hvad der i Forvejen var blevet forhandlet i den tusfte parlamentariske Komite, den Rigsdagsforening af Fredsvenner, som ganske vist havde sit Ophav fra den interparlamentariske Konference i Rom. Man vilde vise, at man ønskede at gøre noget i Retning af Fredsagen, og man valgte der efter min Mening det meget praktiske Spørgsmaal, at Tyskland skulde søge at faa flere Regeringer med til en større Beskyttelse af privat Ejendom i Krigstid. Men det er jo netop i samme Retning, det gaar, som nu er vedtaget af Folketinget ved 2den Behandling, hvormod det vilde være et Tilbagekridt, dersom man krævede det, som staar i Vædringsforslaget under Nr. 1.

Jeg skal, medens jeg har Ordet, sige lidt om Vædringsforslaget under Nr. 3, der angaar Arbejdet om Søndagen. Ved 2den Behandling var der jo foreslaaet af et Mindretal, at andet Stykke af § 96 skulde udgaa. Det blev ikke desto mindre vedtaget med knebent Flertal, at det skulde blive staaende. Jeg var ikke med i Mindretallet, men jeg anser mig for nødsaget til at sige, at naar jeg stemte, som jeg gjorde ved anden Behandling, var det ene og alene for at aabne Flertallet et hæderligt Tilbagetog, som man siger. Jeg anerkender den ærede Ordførers store Fortjenester af denne Lov, og han havde udtrykkelig udtalt, at dette Vædringsforslag skulde blive taget under nærmere Overvejelse til 3dje Behandling. Han havde givet den gunstigste Udsigt til, at Bestemmelsen skulde blive forandret, og i saa Henseende har den ærede Ordfører jo ogsaa holdt sit Ord. Men jeg skylder andre uden for denne Sal at gøre opmærksom paa, at jeg stemte i modsat Retning af den, hvori jeg ellers vilde have stemt, og jeg gjorde det alene af Hensyn til, at jeg mente, at man skyldte den ærede Ordfører, at han ikke kom i Mindretal ved denne Lejlighed. Men efter at jeg har givet den ærede Ordfører denne Hønnør, maa jeg maasse dog sige, at dersom jeg var i hans Sted, vilde jeg føre mig noget trykket ved at staa med det store Ansvar, som han staar med, idet han er næsten den eneste sagkyndige i en saadan Stude som denne, der kommer ind i et parlamentarisk oprørt Hav. Jeg vil minde den ærede Ordfører om, hvad han maasse erindrer, at vi en Gang for 12 Aar siden havde siddet sammen i Betseludvalget, hvor det gjaldt om at faa en anden nordisk eller skandinavisk Lov vedtaget omtrent enslydende. Da sagde jeg, at jeg vilde ønske, at man for Fremtiden vilde forberede den skandinaviske

Lovgivning paa en noget anden Maade, saa at Ansvaret var mere fordelt, idet det laa paa flere Skuldre, og jeg antydede, om man ikke kunde lade hver af de nordiske lovgivende Forsamlinger vælge et eller et Par Medlemmer til Kommissionen, og Regeringerne saa vælge nogle. Siden den Tid er der kommet et nyt Middel frem til at forberede saadanne internationale Love, som jeg sætter stor Pris paa. Jeg sigter herved til de interparlamentariske Konferencer, og jeg har i et lille Skrift, der er blevet omdelt i Rigsdagen i Sjør, omtalt Dufseligheden af, at man kunde faa saadanne interparlamentariske Konferencer i snevrere Forstand mellem nordiske Rigsdagsmænd, som kunde tale om, i hvilken Retning man ønskede, at en skandinavisk Fælleslovgivning skulde gaa. Man kunde ogsaa, naar Kommissionen var sær- dig med sine Arbejder, faa Lovforslagene frem der, inden man gif videre. Hvis saa havde været, kunde man have været fri for nu at have med Vædringsforslaget Nr. 3 at gøre, thi da er jeg overbevist om, at man ogsaa fra de andre Staters Side vilde have været opmærksom paa, at der her er et Punkt, som overmaade let kan misforstaaes. Det kan være, at den ærede Ordfører har Ret i, at det ikke vilde gøre Skade, som det stod ved 2den Behandling, men det er ikke nok. En Lov, som i den Grad griber ind i Arbejdernes Forhold, maa være saaledes, at ogsaa Arbejderne selv ere klare over, at der ikke sker dem Uret ved Loven. Jeg skal anbefale, at man stemmer mod Vædringsforslaget under Nr. 1, hvormod jeg i Modsetning til min Afstemning ved 2den Behandling stemmer for Vædringsforslaget under Nr. 3.

Bojsen: Jeg vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om Vædringsforslaget under Nr. 1. Ved første Behandling tillod jeg mig at tage Ordet for den Ordning, som det lykkedes at vinde Tilslutning for ved 2den Behandling, efter at man i Udvalget havde tilvejebragt saadanne Oplysninger, som vare vel egnede til at fjerne Betænkeligheder, som det jo ligger overmaade nær at tænke sig over for et Spørgsmaal af denne Art. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører om, at de Oplysninger, som have foreligget, have været fuldt tilfredsstillende. Kan det hele Europa følge den Regel, saa kunne vi det ogsaa. Jeg vil over for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkrets (S. Hage) sige, at det forekommer mig at være en mindre vel overvejet Ytring af ham, naar han her i Salen har udtalt, at for saa vidt denne